

aconseguir tost», *Decam.* VIII, § 4, 454.18 (trad. «per giunger tosto»). També molt freqüent en JoMartorell: «axí lo bon cavaller deu foradar e *aconseguir* a tots aquells qui mal volen fer a la crestiandat»; «los cavallers, senyor, qui *aconseguir* volen honor ---»; «esperança no tinc de *aconseguir* lo que desijie» (Ag. I, 140, 286; II, 30). I ja n'he donat, supra, una cita del *Blanquerua*

Però igualment apareix en els principals autors medievals: «e ls sarrains --- metem-los per la barbacana a ins; e can vim que no y podiem *aconseguir* en carn, car els eren pus leugers que Nós --- tornam-nos-en», Jaume I; en el qual es troba també com a intr. en el sentit de 'estendre's a, abastar, donar abast fins a': «G. de Muntcada --- dix: —Senyor, no us porem servir bé --- si --- vostre honor no pujàvem --- car lo vostre pujament és pujament de nós, e-l vostre bé *aconsich* a nós»; també, però, s'hi troba *consequir*: «si ls sarrains exien als genys, *consequir-los-hia* la ost» (Ag., pp. 222, 82, 302). «Neguna causa aytal no avem *aconseguida*», *VidesR.*, 47v2, n. 60 (*aseguida* en el ms. B, traduint *consecuti* del ll. de Voragine); «los corredors se cuytaren tan règament depús lo so fo més, que *aconseguren-hi* encara tro a 200 persones o pus, que hi ocehiren» a. 1325 (Finke, *A. Arag.* III, 481); «per ço recompte yo aquestes coses, que cascú sàpia que yo viu lo dit Sr. Rey, e que pusc dir ço que d'ell viu e *aconseguiu*», Muntaner (Bof., p. 6.21).

Aconseguisca Subj 4, Eiximenis (*Dones*, cap. 176 ms. A, f° 125v1, mss. A i B, però *aconseguiam* en I). «Dix J. C. aturant-se, perquè la dona lo pogués *aconseguir* ---; veus la dona que fon *aconseguida* ---», StVicentF (*Quar.*, 86.33); «per què, los qui en lo món tribulen, / e l que volran, per null temps *aconsiguen* / y, *aconseguit*, lur voler més desija / ---», Ausiàs (CIV, 11b, c); «quant lo comte véu aquell cavaller, fonc molt alegre, y cuytava per exir al camí ral, per *aconseguir* aquell cavaller, lo qual era moro, y havia nom Gaudin ---», *Partinobles*.

Fins pels escr. Renaix. de llenguatge pur i viu, segueix essent la forma preferida: «per més que s'esforçava la cuynera en gronxar-lo, en amoxar-lo y aconsolar-lo --- res no podia *aconseguir*», Noller (*Pap.*, p. 160). Observem que la forma paral·lela s'estén a la ll. d'oc, i fins a clàssics fr. de llenguatge occitanitzant, com Montaigne, que usava *aconsuivre* «rejoindre» en els *Essais*. En el Ross es diu popularment *desconseguir* (Saisset, *Catal. d. R.*, 221, veg. *casoal a CASA*).

En totes les accs Busa-N.: «*aconseguir* lo qui fuig: conseqnor, assequor; ~ *los enemies*: persequor; *ac.* lo desijat. nanciscor ---; *ac.* lo alt: attingo; *ac.* pregant: impetro; *ac.* en lo comte: subducere rationem»; *DTo* 1647; Belv. És un barbarisme enorme, calc vergonyós del castellà, emprar *aconseguit* en el sentit de *reixit* («un poema molt *aconseguit*», calcant el cast. *logrado*), ço que mai no s'havia vist abans de 1940, però després de la guerra ens escruixim de trobar-ho en la ploma de certs «mestres de català» o «lingüistes catalans» ultrapuristes! (amb horror ho he llegit en treballs de Gabriel Ferrater i J'Triadú, en els anys 60): per l'amor de

Déu no es torni a caure en aqueixes enormitats, que perillen de convertir la nostra llengua literària en una espècie de dialecte castellà pseudo-purista, més perillós encara que aquells pseudo-puristes dels *JFlo.* que escrivien *mon regositj*, *no'm gustau* o *que ho aconsiga*. *Aconsegüiment* [Busa-N.]; o *consequiment*; *aconseguidor*, *-idura*.

Per consequent, adaptació mig-sàvia del llatí *consequenter*: «par-vos que fer obres de caritat sia obra sancta, profitosa e justa, e *per consequent* acte de justícia?», Eiximenis (*Do. Comp.*, *CoDoACA* XIII, 317.20). En el seu llatí medieval Dante escrivia *per consequens* «per consequenza», *De Vulg. El.* I, vi, 2 etc., *consequens est* «ne conseque» (ed. Marigo, 322). També es digué *consequēt* i *consequentment* [Busa-N. Belv.]. *Consecutiū* [Lacav., Belv.]: «la campana --- se tocà a batallades dia 23 de juliol y alguns dies *consecutiū*», B. de Maldà (*Excursions*, 156); *consecutiūvol* (dolent); *consecutiūvament*.

Consequència [Busa-N.], *-ença* (rar). Carta inèdita que els fills de l'un i de l'altre hem guardat i atresorat pel seu gran interès polític, històric, personal i patriòtic. Membret «El Diputado a Cortes por Barcelona» «26 de nov. de 1915», amb ocasió del gest transcendent de Macià: «Amic Macià: Jo no us tinc de donar consells, perquè vós sabeu millor que tots nosaltres lo que feu. Només us tinc de dir que el vostre acte m'ha emocionat, i que no sé què deu haver-hi amb vós de mi que m'he sentit un gran orgull pel vostre acte. És inútil capficar-se per les *consequències* polítiques del vostre acte. Lo indubtable és que heu realitzat un gran acte ple de noblesa i de mascle voluntat --- Teniu el cor traspasat per l'espectacle de les nostres divisions. És que vós teniu l'ànima plena de la presència de les unions supremes. Quan aquestes vinguen, jo sé que no us trobareu sol. Una abraçada del vostre amic, que heu trastornat d'admiració. PERE COROMINES». Acabava el gran Campió de la Pàtria de retirar-se de les Corts madrilenyes en protesta de llur tossut unitarisme; i aquelles «unions» vingueren .. «Tornarem a lluitar, --- tornarem a guanyar!»

Consecució [*DTo* 1647] *Assequible* [Belv.], derivat savi del ll. *assequi* 'aconseguir'; *massequible* [Lab.].

Enseguir-se [Belv., ant.], resultant de l'aglutinació de *-en* que formava part de *seguir-se'n* 'esdevenir-se' (tal com *emportar-se*, *endur-se*, *enretirar-se* etc.): «fon cas indeliberat e fortuit, per ocasió dels dits fadrins christians, presoç, *enseguit*» Val., a. 1460 (Gual C., *Congr. H. C. Ar.* iv, 491); *enseguidor*. *Entreseguir-se* [Lacav., ant. Belv.]; *entreseguiment* [id., id.].

El ll. *exseqüi* 'seguir fins a la fi', 'acomplir, executar', no va deixar descendència popular en català, fora d'un ús esporàdic (probablement mig-savi) d'un verb *e(i)xeguir* medieval, registrat com a ant. per Belv. i Lab, com a sinònim d'*executar* (cf. it. *eseguire* id.): sembla ser el mot que figura en JRoig amb un sign. com el de 'tornar en efectiu, liquidar convertint en diners': «Yo, quant havia, / puys ric, potent, / me viu d'argent - / armes, vexells, / roba molt bella, / li,